

Državna smotra LiDraNo 2017.

Na županijskoj smotri LiDraNo 2017. koja je održana 14. veljače u OŠ grofa Janka Draškovića u Klenovniku povjerenstvo za novinarski izraz predložilo je rad Adriana Detelja „Vježbam penjanje na prijestolje“, voditeljice Ljudmile Kladić, za državnu smotru.

VJEŽBAM PENJANJE NA PRIJESTOLJE

Que Sera, Sera ili Mala iz Centra svijeta

Dobro, bolje, najbolje.... nikada nemoj posustajati i odustajati sve dok tvoje dobro ne bude bolje, a tvoje bolje postane najbolje.

Michael Phelps

U ovoj životnoj rečenici sadržan je moto većine vrhunskih sportaša. Iscrpljivanje do krajnjih granica na treninzima, brisanje nevidljivih suza i dizanje nakon svakog pada. Nemaš pravo na lijenost, nemaš pravo na ignoriranje autoriteta, nemaš pravo na opuštanje. Ali imaš pravo na uživanje u onome što radiš, imaš pravo na igru, na igranje sa samim sobom. Upravo se takvim savjetima vodila naša olimpijska pobjednica u bacanju koplja, mlada Ludbrežanka, Sara Kolak. Uporna, tvrdoglava, ali ipak nepobitno draga i topla mlada dama, poslušala je zaista dobar savjet svoje „starije“ kolegice, Sandre Perković. Savjet koji je bio zlata vrijedan.

Šampioni igranju dok ne odigraju kako treba.

Billie Jean King

Odrastajući u obitelji u kojoj se njegovao sportski duh, Sara je vrlo brzo bila uvučena u sportske vode. Uz mamu koja je bila cijenjena rukometna vratarka počela je trenirati rukomet. Krajem osnovnoškolskog obrazovanja otkriva skrivenu ljubav prema kraljici sportova - atletici. U školi, na satovima tjelesnog odgoja, učitelj joj je savjetovao da se natječe u bacanju loptice, varijaciji bacanja kugle. S obzirom na to da je u toj disciplini bila vrlo uspješna, počela je trenirati bacanje koplja u Atletskom klubu „Sloboda“ Varaždin. Nakon vrlo dobrih rezultata na kadetskim prvenstvima odlazi u riječki Atletski klub „Kvarner“ te upisuje Prvu riječku hrvatsku gimnaziju. Prvu godinu provela je živeći u đlačkom domu, nakon čega se cijela obitelj iz Ludbrega preselila u Rijeku.

Počni igrati bez ikakvih očekivanja i vjerojatno ćeš biti iznenađen svojim ukupnim trudom.

Phil Jackson

Od Europskog juniorskog prvenstva 2013. u talijanskom gradu Rietiju, kada osvaja broncu, Sara započinje svoj pobjednički niz. Ozljeda ramena ju je, nažalost, odvela s natjecateljske scene, ali uspješno se vratila na natjecanja, othrvavši se ozljedama u inat. Sljedeća godina bila je plodonosna i na Svjetskom juniorskom prvenstvu u Oregonu. Nakon vrlo dobro odrađenog natjecanja u Americi, ponovno se javljaju bolovi u desnom ramenu. Zbog napuknuća desnog ramena bila je primorana na operaciju zbog koje je pauzirala čitavu 2015. godinu. Početkom 2016. službeno je prešla u seniorski krug natjecanja. Na otvorenom prvenstvu Slovenije krajem veljače Sara popravila svoj osobni rekord i tako postaje prva Hrvatica koja je bacila koplje više od 60 metara. Na bacačkom prvenstvu 6. ožujka 2016. u Splitu poboljšava svoj osobni rekord za još 2 metra, i tako sa 62,75 m postaje jedanaesta hrvatska predstavica na OI-u. Sredinom ožujka u rumunjskom Aradu osvaja 2. mjesto i počinje intenzivne pripreme za europsko prvenstvo u Amsterdamu. Sa 63,50 osvaja svoje prvo seniorsko odličje, popravila svoj osobni rekord i iza sebe ostavlja svjetsku prvakinju Katharinu Molitor i dvostruku olimpijsku pobjednicu Barboru Špotakovu.

Tamno nebo je sačinjeno samo od oblaka koji prolaze.

Frank Gifford

S obzirom da je na Olimpijadu u Rio de Janeiro došla kao totalni „outsider“ i debitantica nikoga nije začudio slab rezultat u prednatjecanju. Sa samo 56,68 m i 55,86 m Sara uvjerljivo drži začelje kolone, ali u trećem hitcu sa 64,30 m uspijeva se trećim mjestom plasirati u završnicu natjecanja. Time je i popravila hrvatski rekord za 80 centimetara. U samoj završnici OI-a, u četvrtoj seriji, bacila je hitac od 66,18 metara i Hrvatskoj donijela peto zlatno odličje s olimpijske smotre u Riju. Proslavljeni Sebastian Coe proglašava Saru najvećim iznenađenjem cijelog atletskog programa Olimpijskih igara. Za Saru počinju trenutci euforije, nemjerljive sreće, ponosa i slave. Gotovo da nema kutka na kugli zemaljskoj u koji nije stigla vijest o Sari i njenom nestvarnom, nesvakidašnjem uspjehu. A ona svoj uspjeh duguje prije svega sebi, zahvaljujući svojoj tvrdoglavosti, upornosti i ustrajnosti. Podrška njene obitelji bila je ključni faktor u postizanju tako grandioznog rezultata. U treneru Andreju Hajnšku pronašla je drugog oca i prijatelja.